

ԶԱՆԱԶԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔ

Այսօր. — Անգղիտական օրագրաց մօտերս հրատարակած լուրք ամեն հնախօսից ու արևելազիտաց զարմանքն ու հետարբերութիւնը շարժեց. իբր թէ Պ. Պէք (Տէք) գտած և ստուգած ըլլաց ճշմարիտ Արնա լեռը, և թէ աւանդութիւնը սիմարած է դնելով զԱրնա ՚ի հարաւակողմն պազեստինեան թերակղզոյն, յերկարելով դէպ ՚ի կարմիր ծով.

Արդէն միշտ տարակուսական եղած էր թէ այն լեռն որ սովորաբար Արնա անուամբ կը ճանչցուի, մի և նոյն լեռն ըլլաց որուն վրայ ելաւ Մովսէս ընդունելու օրինաց ասխտակները: Եղան ոմանք որ համարեցան թէ ճշմարիտ Արնա լեռը 40 մղոնի չափ հեռու է մինչև Հմիւն կարծուած Արնայն, և այս իբրենց կարծիքը հստատեցին մէկ քանի արաբական սանդութեամբ: Այն անեղու ուր կը գնէ Պ. Պէք բուն Արնա լեռը, երբէք երբէք գետնին տակէն որոտումներ կը լսուին, որ անտարակոյս հրաբջամային պատճառէ մը յառաջ կու գան. որով կը մեկնուի աստիճանով մայն որոտմունքը զոր կը լսէին իսրայէլացիք, երբ Մովսէս լերան վրայ ելաւ, և կեցաւ քառասուն որ խաւարի ու փայլատականց մէջ:

Եւ ահա այս քանան ստուգելու համար, Պ. Պէք արշաւանք մ'ըրաւ անցեալ գեկտեմբեր ամսոյն մէջ: Եցիպտոսի փոխարքայն իր ամեն կարևոր պէտքերը հոգաց. Պ. Պէք զնաց յլքապա, սկսաւ իր գննութիւնները և յաջողութեամբ լընցուց: Գտաւ որ ճշմարիտ Արնա լեռը թերակղզոյն մէջ չէ, այլ միով աւուրբ ճանապարհ հետի, ՚ի հիւսիսային-արեւելակողմն Արապայի. և հետևաբար գրեթէ 100 մղոն հետու այն տեղին, ուր կը կարծուէր մինչև ցայսօր:

Պ. Պէքի ցուցած ճշմարիտ Արնա լեռը կոչի յԱրաբացոց Ճէպէլ-Ճ՛-Ուր, Լեասն լուսայ: Պ. Պէք լերան գագաթան վրայ զոհեալ կենանանեց մնացորդներ գտաւ, և սեմական գրութիւններ. որոնք, լստիկարծեաց բազմահմտած ճանապարհորդին, գրոշմած են անսոնք որոց տուաւ Մովսէս այդ օրէնքները: Լոնտուայի աշխարհագրա-

կան Ընկերութեան այս գիւտիս վրայ ընելիք սրուցւմ՝ հետարբերական է ամեն բանիրուն հնախօսից և բախարհագիտաց:

Խիվայի իրայ մէկ քանի տկեկուրինը. — Բեդրոպուրկի աշխարհագրական Ընկերութեան պարբերական վերջին թերթից մէկուն մէջ, Պ. Փուէն (Կոհո) քանի մը տեղեկութիւններ հրատարակեց Խիվայի վրայ, որոր ինքը հաւաքեր էր արշաւանաց ատեն: Փուէն ուսումնական նովատական քննեց Խիվայի խանութեան մէկ մասը, և իր այս քննութեան արդիւնքն եղաւ մէկ քանի ընդհանուր անզեկութիւններ Խիվայի ընտանեկան կենաց ու տէրութեան կարգաց վրայ: Տեսսա այդ երկրին անցեալ փառագործութեանց հետքը, և այժմ մեան խեղճութիւնները: որ մեծաւ մասամբ անապատ մնացեր էր, հին ատենուան ջրանցից շատերն ցամաքեր էին, և շրջահայեաց ընդութիւնը խեղճութեան երկոյթ մը կ'ընդասյէր: Ճողովրդեան զանազան ցեղեց մէջ անողորելի թշնամութիւն մը տիրած է. բնակք չեն սիրեր զիւրքը մէնս, թէպէտ և կը վսիին անոնցմէ:

Խանին իշխանութիւնը զսպեալ է ՚ի պալատականնց, որոնք կը բաղկանան մեծաւ մասամբ ՚ի փրկանաւորեալ գերեաց. բայց գերութեան սովորութիւնը այս վերջին ամաց մէջ մեծաւ մէտէս ընկաւ: Փուէնի խօսքերէն կ'երեւայ որ ուրիշ տարիներ հազարաւոր գերիներ կը տեսնուէին ՚ի վաճառատեղիս. և հիմա ամրող տարուան մէջ և ոչ հազարի կը հասնէր գերեաց թիւը. որոնք մեծաւ մասամբ Պարսիկ են, բայց կը գտնուի մէջերնին նաև Աֆղան, Արաբացից ու Երրացիցի. որոց հետ անասնոց պէտ կը վարուին:

Խիվայի խանութեան ամբողջ բնակիչը, միագումար հաստատունք ու թափառականք, հազիր 800,000ի կը հասնի: Տէրութեան եկամուտը գրեթէ 400,000 ըուալէ. տրոց զրութիւնը դրամական. որոց ինթարկեալ է վաճառականութիւնը, անասնագարմանութիւնը ու հողագործութիւնը:

Տէրութեան պաշտօնէից մեծագոյն մասը թողակ չին ընդունէր, անոր համար ապօրինաւոր ճամփաներով կը ճարեն իրենց դրամ: Երբ գրաւեցաւ Խանին պալատոց, հարիւրաւոր ճեւագիրը գտնուեցան մէջ, որոնք պատմական տեղեկութիւններ կու տային ինֆայի վրայ, և բաղադրական յարաբերութիւններ Հնդկասահն ու Տաճակասահն իւն աստիճան անկանոն իմանակի մէջ, որ անձնարելի եղակատարի առ տեղեկութիւն մը ստանալ, եթէ ոչ յետին ժամանակաց վրայ: և ասիկա շատ բնական հիտեանք մ'է, եթէ մտածերու ըլլանք որ ՚ի մեռանել Խանին բոլոր ունեցած ժառանգացը մէջ կը բաժնուի: և Տէրութիւնը դիւան չունենալուն, մեռազիրք չուսուով և ստէկ կը կորսուի:

Տահամէյ և Ախանք Գերեաց: — Գերեաց Ախանց բնակիչը երկու գլխաւոր ցեղ կը բաժնուին, և կ'անուանին Ճեճնու ու Նակոս (Djedgis, Nagos), որոնք բոլորովին կը տարբերին իրարմէ բարուք, սովորութեամբք, զիմօք և բարբառով: Առաջննքն տակաւին բարբառու վայրենութեան մէջ են, իսկ երկրորդքն բարեսիրութեամբ ու մարտամէր հիւրզնկապութեամբ երեկնիք: Ճեճնուաց խօսած լեզուն իի է ձայնաւոր գրերով, իսկ Նակոսացը հարուստ բաղաձայն տառերով, նշան ամենահին բաղադրականութեան:

Ճեճիս նշանաւոր եղած են իրենց ահաւոր մարդագոյներով: և հաւանական կ'երևաւ թէ եկած ըլլան ՚ի միջնաշխարհաց Ակրիկոյ նման Աշանդից, և թէրեւս մի և նոյն ժամանակ, այն է ՚ի սկիզբն երկուսաններորդի գարու: Խոկ Նակոսը, որոց լեզուն, սովորութիւնները, պատմութիւնն ու աւանդութիւննը քննեց արբայն Պուշ (Bousch), կը հաստատէ թէ ասոնք երբայական պրոց գաղթականութենէ որ յառաջ կու գան որ նանկած է հօն ՚ի կանուի ժամանակաց գալով փորբ Ախանքն ու Ասորեստանն, անցնենով ընդ ծով: Եւ յիրաւի այս ցեղն միշտ բարեսէր ու գթասիրա եղած է, ինամող կանանց ու որդւոց, և մարդասէր առ ստրուկս, զորս իբրեւ որդւոց տեղ ունի, բոլորովին հակառակ Արքիկէի միւս ժողովրդոց կենցազավարութեան:

Ճեճիս գրեթէ երկու միլիոն կը համբըն, իսկ Նակոսք չորս միլիոն, որ շատ աւելի է քան ինչ որ մինչև հիմա կ'ենթադրէին աշխարհագիրք: Անին մէկ քանի մինչև 40 և 50 հազար և աւելի բնակչօք

բաղադրաներ, և բաղում կինդ և վից հազարք: Բ բոյր գաշտերն բնակիեալ են խումբ խումբ տնակաց բազմութեամբ: Զննորսութիւնը և որսորդութիւնը կ'ապրին, բայց ունին գայափար նաև երկրագործական կինաց: Ե երբ մօտենայ թշնամին կ'ապաւինին ՚ի բաղադրք:

Խակ Գերեաց Ախունքը շատ տունկեր կ'ապաւիրք, որոնք մեծ յարդ ունին, ինչպէս չարքար եղեկն, ծիախոտ, լեզակ, և ուրիշ ազգի ազգի ներկարար նիւթերը: Միծ առուտուր ունի ճիթոյ և արմաւոյ. և յոյս կու տայ, որ քիչ ատենէն մեծ վաճառականական կարենորութիւն պիտի ստանայ Ախորիկէի այս կողմը, որ բնութեան ամենահարուստ արգասարեր երկիրն է:

Երիիր Հրոյ: — Գաղղիոյ աշխարհագրական ընկերութիւնը մօտերս արշաւանք մընել տուու յԵրկիր Հրոյ: և այս արշաւանք առաջնորդն որ արիասիրա անձ մ'էր հասներով հօն, այս կարենոր տեղեկութիւնները կ'աւանդէ նոյն ընկերութեան:

Եանիք ՚ի ցամաք, կ'ըսէ Բերդուիզէ (Pertuiset), յեօթն գեկտեմբեր ամսոյ յամին 1873: Թէպէտ օդը գէւ ու սպառնաւլց էր, բայց ընկերութիւնը չուզեց երկարաւտեն յամել ծովափան վրայ: մտանք ՚ի խորս երկրին, Հռուն Գլխոյ ուղղութեամբ, ամենքս ալ զինեալ վերուստ ՚ի վար:

Մինչն հիմա Հրոյ Երկրին ծովագումբը միայն ի քննութիւն առնուած էր, ուստի կրնայինք տնկնէ գաղղիական թօշը յան երկրին վրայ, որ քիչ շատ անծանօթ էր տակաւին: Արաշնն տնկամ առջննիս 20-25 քիլոմետր շրջապատով լիճ մ'ելաւ, որուն գեղեցիկ էր տեսքը, ծածկեալ հազարաւոր թռչուններով, բազերով ու սագերով, և անտառնեցինք Կղուխ Աշխաւանց: Արաջնուցինք, և զատամբ որ երկիրը շատ յարմար էր մշակութեան ու գաղթականութեան, և ոչիս կ'անդամ համեմատ կիմայն այնչափ շատ խիստ էր, որ թէրեւս լաւագոյն կ'ըլլայ թէ որ սկսի մշակութիւն: Ոգը ցուրտ է յաշնան և ՚ի ձմեռան, և միւս եղանակաց մէջ ամենասարք ամբողջ օրենք արկեմուն սաստիկ քամի մը կը փէւ, որուն բնութիւնը այնպիսի է՝ որ նոյն օրերուն կը ստիպուի ամենայն ոք տուները առանձնանալ:

Զիկան գաղթականութիւնը որ հաստատուեցաւ յամին 1843 ՚ի Փունգա-Արենաս, մեծ յառաջագիւնութիւն ըրած է վերջին չորս ամացս մէջ և որովհետեւ շատ մօտ է

Հրոյ Երկրին, անոր համար կրնոյ ապա-
էն ըլլալ մեզ 'ի նեղութեան ։ Վազքին
ճամբաները գեղեցիկ ու ընդարձակ են. և
ունի հոյակապիշատակարաններ. Գտղթա-
կանք կը պարապին 'ի բովս ոսկոյ և հանք-
ածխոյ: Ոսկին գետերէն կը հանին բա-
տական առատութեամբ: Համբածխոյ բո-
վերն գեղիցիկ ապրուստ մ'է անձին՝ որ
չեն սպասեր անակնկալ բախտի յաջողու-
թեան, այլ կանոնաւոր ու յարածե սշիա-
տութեան: Անցեալ տարւոյն առաջին ամե-
սոց մէջ չորս հազար տակառաչափ հանք-
ածուին մատակարարեց սյն նաւաց որ կը
յաճախին նոյն ափունքները:

Հրոյ Երկրին, կամ մանաւանդ Մակե-
լիսան նեղուցով շրջապատեալ աշխարհաց
բնակիչը ըլլարագ ու բարբարոս են, որոց
հետ մինչեւ հիմա անկանութեան միաբա-
նիւ: Բայց Փաթակոնացիք բոլորովին տար-
բեր են. որոնք թէպէտ աստանդական կե-
նօք ու որսորդութեամբ կ'ապրին, բայց
ընկերասէր ու մարդամօտի են. ասանց թի-
ւը երթալով նուազերու վրայ է, որուն
ստոյդ պատճառը անծանօթ է:

Եռու-Հոանկ լեռոր 'ի Ջիմաստան: — Ջիմա-
ստանի հիւսիսային-արևմտեան բարձրա-
գագաթն լերանց խրին մէջ, կը բարձրա-
նայ Եռու-Հոանկ անուամբ լեռ մը, ծովուն
մակերեւութէն 3,000 մեդր 'ի վեր ամբառ-
նալով Ս'օտակայ լերինք քան զայս կիսով
չափ ցած են, և որոշեալք յիրերաց 'ի խո-
րին հուտաց և 'ի սրբնաթաց հեղեղաշից:

Այս լեռու ընդունած է իր անուոն համա-
նուն աստուածութեան անուանակոչու-
թենէ, որ կը պաշտի անդ մէկ քանի գա-
րերէ 'ի վեր. ըստ աւանդութեան շինական
մատենից, այս աստուածացնեալ անձը ծներ
էր 'ի վերը կոյս Հան անուն թագաւորա-
կան ընտանեաց արքայութեան, որ Ջինաց
շորրորդ թագաւորական ցեղն է, և որ
դագարեցաւ յամին 221 թուականութեան
Փրկչին. զոր աստուածացուց Ս'ոնկի ցեղէն
կայսր մը, թագաւորեալ յամէկ 420 մինչեւ
ցամին 480:

Եռու-Հոանկ Բերինի մօտ տեղ մը ծնաւ,
և ամբողջ կեանքը լերան մը վրայ անցուց,

վաստակելով մեծամիգն աշխատութեամբ
անմահացուցիչ գեղ մը գտնելու: Բայց
գործն շալողած երբ իմացաւ որ մահը
մօտեցած է, անմահորին ըսուած լերան
վրայ առանձնացաւ, և անկէց ալ երկինք
բարձրացաւ: Ավան նոյն լեռը իր անուամ-
բը կոչուելով, Սինի ցեղէն կայսր մը մե-
ծաշէն մեշեան մը կանգնեց հօն յանուն
նորա: Այս մեշենին քարանց մէջ որ մին-
չև յայսոր կը տեսնուի ին նոյն կողմերը, քար
մը կայ այսպիսի գրութեամբ: Ի տասնե-
րորդի աւուր յերերորդի լուսնի յիններոր-
դի ամի կայսերութիւն Հոնկ-Ֆիի (մարտ.
1327). որ է ըսել թէ մեշեանը նոյն տարին
վերանորոգուեր է: Ուրիշ քարի մը վրայ
ալ այսպէս նշանակուած է: Ի բասներո-
դի աւուր, յօմիներորդի լուսնի, ի բասնե-
րորդի ամի կայսերութիւն Փիէն-Լոնկի
(օգոստ. 1775). որ է ըսել թէ նոյն ատեն-
ները մեշեանը կործանելու վրայ էր, և
կուռքերն խեղճ վիճակի մէջ էին, ուստի
ուրիշ անգամ մ'ալ վերանորոգեցաւ մե-
շեանը: — Գրութիւնը կը գովիէ տեղւոյն
ու բնութեան գեղեցիկութիւնը ու գուար-
թութիւնը և շինուածոյն վայելցութիւնը,
բայց ամեններն խօսի շները իր ծագմանը,
հնութեանը ու պատմանթեանը վրայ: Մա-
կան այսպիսի ստոյդ է որ 'ի կանուի ժա-
մանակաց այդ լեռն ու այդ մեշեանը խո-
րին մեծարանց ու յարգութեան առար-
կայ եղած են: Հօն կ'ընթանային յամենայն
կողմանց Ջիմաստան աշխարհի պանդիսու-
թեամբ բազմախուռ ամբոխ ծողովութեան,
առանց ու մենաշնորհ գժամութեանց ճանա-
պարհին վասն զի հարի էր անցնիլ յեռ-
ներէ, և ոչ մեծագումար ծախուց՝ որ կ'ըլ-
լային ընծայից և խնկեղինաց համար որ
մէկտեղ կը տանէին:

Այս հին յիշատակներէն ու չենքերէն ու-
րիշ բան մնացած չէ հիմա, բայց եթէ այն
ճամբաներն որ կը տանէին լերան գագա-
թը, որ պանդիստաց իրրե օթեան կը ծա-
ռայէին: Նոյն ճանապարհաց վրայ կը տես-
նուին դարձեալ կործանեալ մեշենաց մեա-
ցորդներ, որոնք իրրե կայանիք էին ճամբան
վրայ, նուիրեալք բարեպաշտութեան ու-
ղեղոց: